

BWV 39

Brich dem Hungrigen dein Brot Ułamuj łaknącemu chleba twego

Erster Teil

Coro

Brich dem Hungrigen dein Brot und die, so in Elend sind, führe ins Haus! So du einen nackend siehest, so kleide ihn und entzeuch dich nicht von deinem Fleisch. Alsdenn wird dein Licht herfürbrechen wie die Morgenröte, und deine Besserung wird schnell wachsen, und deine Gerechtigkeit wird für dir hergehen, und die Herrlichkeit des Herrn wird dich zu sich nehmen.

Ułamuj łaknącemu chleba twego, a ubogich wygnańców wprowadź do domu twego; ujrzyli nagiego, przyodziej go, a przed ciałem swoim nie ukrywaj się.

Tedy wyniknie jako zorza ranna światłość twoja, a zdrowie twoje prędko zakwitnie! i pójdzie przed tobą sprawiedliwość twoja, a chwala Pańska zbierze cię. (Iz 58, 7–8)

Recitativo B

Der reiche Gott wirft seinen Überfluss
Auf uns, die wir ohn ihn auch nicht den Odem haben.
Sein ist es, was wir sind; er gibt nur den Genuss,
Doch nicht, dass uns allein nur seine Schätze laben.
Sie sind der Probestein, wodurch er macht bekannt,
Dass er der Armut auch die Notdurft ausgespendet,
Als er mit milder Hand, was jener nötig ist, uns reichlich
zugewendet.
Wir sollen ihm für sein gelehntes Gut
Die Zinsen nicht in seine Scheuren bringen;
Barmherzigkeit, die auf dem Nächsten ruht,
Kann mehr als alle Gab ihm an das Herze dringen.

Bóg się z nami dzieli bogactwa nadmiarem,
Bo byśmy bez niego żyć nie potrafili
I wszystko, co nasze, od niego nam dane,
Nie po to wszelako, byśmy się chełpili.
Dane są skarby przez Boga nam jako gwarancja tego,
Że Bóg i w największej biedzie dopomoże
I z ręki Jego dane nam będą wielkie skarby Boże.
Za te wszystkie dobra, które nam daruje
Procentu mu płacić nie trzeba.
Większą mu bowiem wdzięczność okazuje,
Kto komuś głodnemu da chleba.

Aria A

Seinem Schöpfer noch auf Erden nur im Schatten ähnlich werden,
Ist im Vorschmack selig sein.
Sein Erbarmen nachzuahmen, streuet hier des Segens Samen,
Den wir dorten bringen ein.

Stwórcę swego naśladować i innym swą pomoc darować
To przedsmak rozkoszy wieczystych.
Bo takie naśladowanie jest jak ziaren wysiewanie,
Co w niebie wydadzą plon czysty.

Zweiter Teil

Aria B

Wohlzutun und mitzuteilen vergesset nicht;
denn solche Opfer gefallen Gott wohl.

Nie zapominajcie też o dobroczynności i udzieleniu dóbr,
takie bowiem ofiary podobają się Bogu. (Hbr 13, 16)

Aria S

Höchster, was ich habe, ist nur deine Gabe.
Wenn vor deinem Angesicht ich schon mit dem meinen
Dankbar wollt erscheinen, willst du doch kein Opfer nicht.

Wszystko, co zwę moim, darem, Panie, Twoim.
Kiedy przed Twym tronem stanę wraz z moim dobytkiem,
Próżne będą dary wszystkie, lecz dziękować nie przestanę.

Recitativo A

Wie soll ich dir, o Herr, denn sattsamlich vergelten,
Was du an Leib und Seel mir hast zugutgetan?
Ja, was ich noch empfang, und solches gar nicht selten,
Weil ich mich jede Stund noch deiner rühmen kann?
Ich hab nichts als den Geist, dir eigen zu ergeben,
Dem Nächsten die Begierd, dass ich ihm dienstbar werd,
Der Armut, was du mir gegönnt in diesem Leben,
Und, wenn es dir gefällt, den schwachen Leib der Erd.
Ich bringe, was ich kann, Herr, lass es dir behagen,
Dass ich, was du versprichst, auch einst davon mög tragen.

Czym mam, Boże, się odwdzieczyć
za to, co mi dajesz?
Dług zaciągam coraz większy,
Bo tyle od Ciebie dostaję!
Ducha oddać chcę Ci swego,
Bliźnim pragnę służyć,
pomoc nieść im dnia każdego
I w niedoli ulżyć.
Co mogę Ci, Panie, przynoszę,
wdzięczność moją przyjmij, proszę!

Choral

Selig sind, die aus Erbarmen
Sich annehmen fremder Not,
Sind mitleidig mit den Armen,
Bitten treulich für sie Gott.
Die behülflich sind mit Rat,
Auch, womöglich, mit der Tat,
Werden wieder Hülf empfangen
Und Barmherzigkeit erlangen.

Zaprawdę błogostawieni,
co bliźnim współczują,
Kiedy losem przygniecieni,
Ich ratunku potrzebują.
Ci, co radę dobrą mają
I w służeniu nie ustają,
Także znajdą miłosierdzie,
Kiedy im potrzebne będzie.

Tłum. Paweł Piszczałowski